

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE OWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:3

Onder redactie van Prof. Dr K. SCHILDER, Kampen.

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, Amsterdam; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr E. T. v. d. Born, Helpman (Gr.); Mr A. Bouman, Rotterdam; Ir B. ter Brugge, Almelo; Dr K. J. Cremer, Kampen; Dr R. J. Dam, Kampen; Dr A. C. Drogendijk, Dordrecht; Dr D. van Dijk, Groningen; Drs D. J. Galle, Kampen; Mevr. G. Gilhuis-Smitskamp, Mijdrecht; Dr J. H. Hagenbeek, Zwolle; Dr J. van Herksen, Ermelo; Dr B. Holwerda, Kantens; A. Janse, Biggekerke; Dr P. Jasperse, Leiden; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr E. D. Kraan, Vlaardingen; A. Kuiper, Utrecht; Dr C. Lindeboom, Amsterdam; Dr J. v. d. Linden Zeist; Dr S. O. Los, 's-Gravenhage; Drs Joh. Luijkenaar Francken, Rotterdam; Mevr. J. M. Th. Luijkenaar Francken-Schreuder, Rotterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Dr H. Mulder, Kloosterburen; Dr A. Ringnald, Ermelo; P. J. Risseuw, 's-Gravenhage; C. Rijndorp, Rotterdam; A. Schilder, 's-Gravenhage; Dr G. K. Schoep, 's-Gravenhage; Dr R. Schippers, Wansword; Dr J. Smelik, 's-Gravenhage; Drs H. Smilde, Groningen; Drs H. Smitskamp, 's-Gravenhage; Dr N. Streefkerk, Wolvega; D. Stroo, Bussum; J. Strikwerda, Zeist; Prof. Dr C. van Til, Philadelphia, Pa.; Dr C. Veenhof, Haarlem; Dr J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr M. Vreugdenhil, Meliskerke; Dr F. de Vries, 's-Gravenhage; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Franeker; Dr D. K. Wielenga, Bellingwolde; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan:
Prof. Dr K. SCHILDER, Vloedijk 101, Kampen.

Drukkers-Uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes.
Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f 2.50 per halfjaar bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland f 7.50 en voor Ned-Indië f 6.— per jaar.
Advertentiën: 25 ct. per regel. — Losse nummers f 0.15.

INHOUD: Hoofdartikel: Eugenetiek. X. (Slot.) — Uit de Schrift: De Opgang uit de hooge. (Matth. 1:1a.) — Kerke-lijk Leven: Prof. Hepps misverstand inzake de algemeene genade. VI. De polemiek van Prof. Hepp, en de Vrije Uni-versiteit en het Kuypershuis. Dr A. Kuypers Jr. Vragen in verband met de kwestie der „algemeene genade”. II. — Even Parkeeren: De dienst van het hooren des Woords. — Pop. Wet. Schetsen: „Jezus Christus, de vrouw des Vaders ver-lossend”. II. — Het Boek van de Week: Rondom de Kuypers-litteratuur. III. — Perschoon. — Kerknieuws.

HOOFDARTIKEL

Eugenetiek.

X.

(Slot.)

Principiele bezwaren.

Wie nauwkeurig de argumenten en uiteenzet-tingen van de moderne eugenetici leest en be-schouwt bemerkt achter dit streven niets anders dan den geest van materialisme, humanisme en rationalisme. In de illusie van het absoluut idea-lisme van den zich souverain wanend mens schuilt ook de wortel van een streven om niet al-leen de waarde van den mensch te bepalen, doch ook de voortplanting van den naar dien maatstaf waardevollen mensch in de hand te nemen. Het pogen betere nakomelingen, sterke menschen, zu-vere rassen te kweken, hoofdzakelijk door al wat erfelijk zwak is te beletten zich voort te planten, is mede een gevolg van de sterk humanistische geestesstrooming, welke thans door de wereld gaat. Deze rationalistische levensbeschouwing ver-heerlijkt alleen de rede en meent, dat zuiver verstandelijk is uit te maken wat tot nut van den Staat of de Maatschappij kan dienen.

Zij rekent niet met de Godsopenbaring en de hoogste geestelijke levenswaarden ons in de religie geschonken. Het is een eenzijdige verheerlijking van het stoffelijke, met negeering van begrippen als recht, waarheid, liefde, vertrouwen en geloof. Met de zonde als diepste oorzaak van alle licha-melijke en geestelijke ellende wordt geen rekening gehouden. Dat het probleem der rasverbetering onlosmakelijk verbonden is met den vloek, die er rust op geheel ons menschelijk geslacht, wordt voorbijgezien of ontken.

Severijn¹⁾ teekent het onderscheid tusschen de Eugenetiek en de Christelijke leer zoo scherp als hij zegt: „Het voornaamste verschil in waardeo-ring ligt wel hierin, dat het causaal verband „door de beschouwing, welke de eugenetica hul-digt, zich omgekeerd verhoudt tot de schriftuur-lijke conceptie. Deze laatste legt de oorzaak van „het lijden der wereld in de overtreding van des „menschen levenswet, terwijl de eugenetiek de „misdad uit erfelijke afwijking wil verklaren. „Dit laatste wordt op schriftuurlijk standpunt niet „uitgesloten, doch de eerste stelling is van pri-maire betekenis. En juist daarom wordt het „gewenschte effect der negatieve eugenetische me-thoden in beginsel afgesneden. De zonde, die uit „de diepte van de menschelijke natuur opkomt, „wordt door de Heilige Schrift aangewezen als „een heerschende macht, welke slechts door een „regeneratieve werking van den Heiligen Geest

„gebroken en door Zijn wederhoudende kracht „wordt geremd.”

Wie meent voor de toekomst te kunnen bouwen aan het welzijn van het menschelijk geslacht zon-der daarbij in de eerste plaats te rekenen met de ordeningen Gods voor alle levensverhoudingen zal gedesillusioneerd uitkomen. Immers bij het huwe-lijk komt het allereerst aan op den geestelijken band, den band der liefde, die geheiligd is in de liefde van Christus. Het huwelijk, van Goddelijken oorsprong, is in zijn wezen een liefdesgemeen-schap, een manifestatie van de geestelijke een-heid tusschen twee menschen, een beeld van de eenheid, die daar is als een eenheid der liefde in God zelf. Wanneer men bij het aangaan van een huwelijk uitsluitend let op lichamelijke ge-zondheid en intellectuele begaafdheid, doet men derhalve het wezen van het huwelijk geweld aan en onttrekt men er allen ideelen grondslag aan. De echtverbintenis wordt dan in wezen een samen-komen van twee gezonde en zoo begaafd mogelijke individuen met de uitsluitende bedoeling een nieuw gezond en begaafd individu voort te brengen. Het huwelijk wordt niets anders dan een gepatenteerde teelt in dienst van de rasverbetering van het mensdom.²⁾ Daarom is er tusschen de eugenetiek met haar humanistische grondslag en het Christendom met zijn Bijbelsch fundament een hemelsbreed verschil, een onoverbrugbare kloof, een principiële onderscheid.

Al zijn met bovengenoemde uiteenzettingen de grondsagen der eugenetiek veroordeeld, dan wil dat nog geenszins zeggen, dat alle maatregelen, die men van eugenetische zijde heeft voorgesteld, con-trabande voor de Christenen zijn. Het verzet van de Christenen tegen één van de voornaamste maat-regelen der eugenetiek, de onvruchtbaar-making, sluit allermint het dienen van de eugenetiek uit. Hutter³⁾ heeft er zoo terecht op gewezen, dat de eugenetiek met haar kwalitatieve geboorte-politiek de grootste tegenstander is van het Neo-Malthu-sianisme met zijn kwantitatieve, blinde geboorte-beperking en het Protestantisme daarbij staat aan de zijde der eugenetiek. Gezien echter de verant-woordelijkheid, die wij als Christenen aanvaar-den voor de nakomelingschap, kan men zich nog sterker uitdrukken. Het Christendom is met de eugenetica niet alleen niet in strijd, doch eischt zelfs dit streven. Het zooveel mogelijk voorkómen van een ziek, lichamelijke en geestelijk minder-waardig geslacht en het bevorderen van een ge-zonde, sterke en meerwaardige nakomelingschap is niet alleen op zichzelf wenschelijk, idealistisch of schoon, maar ook plicht. Terecht zag Waarden-burg⁴⁾ in de eugenetiek niets anders dan een ons van Hooger hand opgelegde uitbreiding van ons verantwoordelijkheidsgevoel, dat niet alleen voor het lot der bestaande, maar ook voor dat der toekomstige individuen wil opkomen. Het Christen-dom heeft daarom te zorgen, dat het toekomstig lijden op deze wereld met behulp van moreel aan-gewezen of toelaatbare middelen zooveel mogelijk worde beperkt en heeft tevens de roeping het wel-zijn van het nageslacht waar het kan te bevorde-ren. Het zal zijn krachten hebben in te spannen om ook zonder sterilisatie en dergelijke maat-regelen de eugenetiek te dienen.

Al wordt dus de toepassing van de biologische gegevens en theorieën in den dienst eener nega-tieve eugenetica door de normen eener Christe-lijke levensbeschouwing veroordeeld, de eisch van een positieve beoefening der eugenetiek roept de Christelijke ethiek tot den plicht van de dienende liefde in alle lijden en zorg en tot de bestrijding

De kerken, saamvloeiende, hebben over en weder ver-klaard, dat zij een beginsel waren toegedaan en dat dit beginsel inhield het hebben en handhaven van een eigen inrichting voor de Theologische opleiding.

Als kerken zoo spreken, doen ze dit voor Gods aan-gezicht, en in Jezus' naam, en dan moeten ze hiermee van elkaander, dat aldus en niet anders over en weder de over-tuiging bestaat.....

Immers de zaak staat thans (na de vereeniging van 1892 en de Synode van Dordrecht van 1893) zoo, dat, gesteld eens het ondenkbare, dat namelijk de Curatoren en Docenten van Kampen na het voorstel deden om onze Theologische School op te ruimen, „De Heraut” hier met alle kracht tegen in zou gaan, en zou roepen: Neen, de Theologische School moet blijven.....

Als we dan ook voortaan kritiek op deze Theologische School leveren, dan zie niemand hierin een poging om die school in de schaduw te stellen of haar terzij te dringen. Integendeel, wie dat poogde zou door ons bestreden worden.

Maar wel oefenen we kritiek, omdat we er op staan, dat onze Theologische School goed, dat ze beter dan nu, dat ze best zij.

Dr A. KUYPER,

„De Heraut”, No. 828, 5 Nov. 1893.

van het kwaad naar den norm der zedewet, welke haar van Godswege is geopenbaard.⁵⁾

Het bovenstaande samenvattend komt het pro-gram van Christelijke actie op het volgende neer: met kracht stelling nemen tegen de hedendaagsche bewuste geboortebeperving, gelijk die heden ten dage onder vrijwel alle rangen en standen op groote en uitgebreide schaal plaatsvindt; in stand houden en verbeteren van alle werk der Christe-lijke philanthropie met betrekking tot het geeste-lijk of lichamelijk minderwaardige; isolatie van erfelijk belaste misdadigers zoodra gevaar of schade voor derden dreigt of aanwezig is; strijd tegen alle giftstoffen, die de kiem op een of andere wijze beschadigen, en aankweken of verhoogen het verantwoordelijkheidsgevoel der menscheid in zake de voortplanting.⁶⁾ Tenslotte zal tegenover het humanistisch streven, dat de menscheid wil verbeteren door uitroeiing van al wat slecht en minderwaardig is, gesteld moeten worden het Christendom met de prediking van de bekeering van des menschen hart. Juist omdat de Christe-lijke levens- en wereldbeschouwing den mensch niet uitsluitend ziet als tijdelijk biologische, so-ciale verschijning, maar als reiziger op weg naar de eeuwigheid en omreden oók de minderwaar-dige mensch is en blijft, d.w.z. beeldrager Gods, door het geloof geheiligd in Christus, zullen wij tegenover het streven om ons geslacht te ver-edelen door kunstmatige middelen pogen door zedelijken drang het volk uit zijn ellende op te heffen. Niet de sterilisatie der z.g.n. minderwaar-digen kan de maatschappij redden, daar zij feite-lijk iets negatiefs is, maar de strijd tegen de ver-wildering der zeden en het hoog houden van de Christelijke beginselen. De bronnen, waaruit het kwaad opwelt, zoeken men niet dicht te stoppen door vernietiging van de rechten en vrijheden der minder begaafden, maar door verhooging van het zedelijk peil der bevolking en door de prediking van het Evangelie. Tegenover het gemeenschaps-egoïsme onzer dagen dient gesteld het gemeen-schapsaltruïsme. Tegenover de eugenese der vernietiging de eugenese der liefde.

„Want wie den ander liefheeft, die heeft de Wet vervuld”. (Rom. 13:8b.)

D.

A. C. D.

5) Prof. Dr J. Severijn, l.c., blz. 13.

6) Meer uitvoerig uitgewerkt in onze studie: Het sterili-satie-vraagstuk. Kampen, 1937, blz. 110 e.v.

2) Prof. Dr J. Waterink, l.c., blz. 480.

3) Dr A. Hutter: Zorg voor de geestelijke gezondheid. Negatieve en positieve eugenetiek. Horizon, Oct.-Dec. 1934.

4) Dr P. J. Waardenburg: Oorsprong en doeleinden der eugenetiek, blz. 10.

1) Prof. Dr J. Severijn: De eugenetica in het licht eener christelijke zedekunde. Geschriften van de ver. voor gees-telijke volksgezondheid op gereformeerden grondslag, blz. 10—11.